

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 16. Ludovicus junior Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A.C. 844.

§. XVI.

Ludovicus junior Romæ.

Ann. Bert.
844. Luitpr.
vit. Pont.

Lotharius Imperator audita Sergii non electione modo, sed etiam consecratione, quin sibi res tanta communicata fuisset, subiratus misso in Italiam Ludovico filio suo natu majore, comitante patruo suo Drogone Episcopo Metensi, vetuit, ne impostero sine suo permisso, & Legatis suis non præsentibus, Papa ordinaretur, sed mos sub regno parentis sui & avi, peculiariter ut in Electione Gregorii IV. introductus erat, servaretur, & jam tunc Ludovicum filium Regem Italiæ appellavit. Præcepit etiam, ut magna caterva Episcoporum, Abbatum & Comitum proficiscentem sequeretur; quorum adventum Sergius Papa cum cognovisset, omnes Magistratus in occursum juvenis Regis ad ferme novem ab urbe millia misit, & cum ad unum miliarium spatium appropinquasset, omnes mili-

antea OS PORCI diceretur, ad evitandam nominis turpitudinem, juxta Polonum, Simonetam, & alios recentiores. Ex antiquis nemo concordat; unde ab Anastasio non recedendum, qui etiam ante adeptum Pontificatum appellat Sergium. Sergius quidem III. fuit, qui primus nomen mutavit ob reverentiam Principis Apostolorum, cum antea diceretur Petrus.

militiæ scholas cum suis Reſtoribus lau- Sæculum IX.
A. C. 344.
des nobiliſſimo Rege dignas canentes.

Græci quoque cum Romanis mixti Im-
peratorem patrem laudabant. Tandem
etiam Papa Cruces & Signa, quibus Im-
peratores aut Reges ſuſcipere mos erat,
obviam ferri juſſit, unde Rex juvenis a-
lacris factus & valde lætatus dicitur. Ita
cum omnibus ſuis ad Baſilicam S. Petri
procedentem die Dominica poſt Pente-
coſtem octava Junii anno octingentefimo
quadrageſimo quarto Papa cum omnibus
Clericis in gradibus Eccleſiæ expecta-
bat; ipſe ſuperatis gradibus Pontificem
amplexus eſt, ejuſque dexteram tenens
atrium interius ingreſſus pervenit ad Ec-
cleſiæ portam, quæ erat argentea. Pa-
pa tam iſtam quam ceteras omnes januas
claudi juſſit, dixitque ad Regem: *Si ſin-
cera voluntate pro Salute Reipublicæ &
Eccleſiæ huc adveniſti, has mea juſſione
januas ingredere, ſin aliter non permit-
tam, ut tibi aperiantur.* Reſpondit Rex,
ſe pravo animo minime adveniſſe. Tum
patefactis januis intrant omnes, cantan-
tibus Clericis, *Benedictus qui venit in
nomine Domini!* additis aliis canticis in
laudem Regis. Coram Confefſione Bea-
ti Petri cuncti in terram proni ſe demit-
tunt, & oratione a Pontifice pronuncia-
ta diſcedunt.

Inte-

Sæculum IX.

A. C. 844.

Interim Regis exercitus castris circa mœnia civitatis positus agros, segetes, prata vastabat. Forſan in pœnam, quod Romani Imperatore inconſulto Papam ordinaffent. Hoc negotium diebus poſtea ſequentibus in urbe agitatum Episcopis, qui cum Rege advenerant, congregatis, ut quæſtionem ad examen vocarent, an valida eſſet Sergii ordinatio. Numerantur viginti tres, omnes Itali, excepto Drogone, qui ipsis præerat. Deinde nomina duorum Archiepiſcoporum Gregorii Ravennatensis & Angilberti Mediolanensis leguntur, ubi etiam nomina ſeptem Comitum occurrunt. Poſtquam aliquamdiu tenuiſſet contentio, Sergii Ordinatio confirmata eſt, poſtularuntque Franci a Pontifice, ut omnes Primates Romani Ludovico Regi fidem jurarent. Verum obſiſtente Pontifice & dicente, ſe ſolummodo conſentire, ut hoc Sacramentum Lothario Imperatori præſtaretur, demum in Eccleſia Optimates Romani Francique fidelitatem Lothario Auguſto ſolemni ritu promiſerunt. Itaque Lotharius Imperator Urbis Supremus Dominus agnoſcebatur.

Ann. Bert.

844.

Cauſa, propter quam Ludovicus Rex venerat, finita, Papa eum Die Dominica decima quinta Junii in Baſilica S. Petri coronavit, ſacro oleo unxit, coronam & enſem tradidit, & Regem Longobardorum

rum proclamavit. Ceterum hæc sim-^{Sæculum IX.}
plex cæremonia fuit, & Anastasius Bi-^{A. C. 844.}
bliothecarius Ecclesiæ Romanæ, qui hæc
refert, tam ante quam post hanc coro-
nationem Ludovicum Regem appellat.
In illa Romana profectioe Sergius II.^{to. 7. Conc.}
Drogonem Episcopum Metensem, Impe-^{1799.}
ratoris patrum, datis litteris Vicarium
Apostolicum in omnibus Provinciis trans
Alpes cum Jurisdictione in omnes Me-
tropolitans & potestate Synodos genera-
les convocandi, a quibus tamen ad Pa-
pam appellare liceret, constituit.

Post hæc Ebbo Archiepiscopus Re-^{Anast.}
mensis, & Bartholomæus Archiepiscopus
Narbonensis, honore Sacerdotum priva-
ti & ab Ecclesia expulsi, quod in Ludo-^{Flod. II. hist.}
vicum pium conjurassent, cum Ludovi-^{c. 40. Coint.}
co Rege juvene & Drogone Episcopo^{an. 844. n. 37.}
Romam profecti a Sergio Papa postula-
bant, ut eos Ecclesiæ restituere dignare-
tur, & Pallium denuo concederet. Sed
rejecta est eorum postulatio, & nihil a-
liud quam communionem inter Laicos
impetrarunt. (*) Legimus, Berarium
jam illo anno in Cathedra Narbonensi se-
disse;

(*) De Ebbone superius numero VIII. di-
ctum, quod accepto Episcopatu Hildesheimen-
si, quoad vixerit, munere Sacerdotali functus
fuerit; ex hoc autem loco dispicitur, illud con-
tra fas, & Summo Pontifice invito factum.

Sæculum IX. disse; Sedes vero Remensis demum anno
A. C. 844. no sequente vacare desit.

Anast.
Ann. Bert.
844.

Ludovico Rege Romæ adhucdum commorante Siconulfus Beneventanorum Princeps cum magno exercitu Romanam venit, seque Regi submitit. Unde totus illius Ducatus populus sub Siconulfi signis conjunctus facilius Saracenos expulit.

§. XVII.

Lupus Abbas Ferrariensis.

Sub idem tempus Rex Carolus obsidebat Tolosam occupatam a Guilielmo Bernardi filio, qui pro Pipino Caroli nepote Pipini Regis Aquitaniæ filio pugnat. Cum vero Pipini agmina Franciæ copias subsidiarias, quæ ad Regem Tolosanae civitatis mœnia oppugnantem iter faciebant, obvias habuissent, structis insidiis in imparatas irruunt, & foede mulctant. Duces vel occisi vel capti, ceteri pedibus salutem quæsierunt. Inter mortuos recensebantur duo Principes Regio sanguine orti, scilicet Hugo Presbyter Abbas ad S. Quintinum & ad S. Bertinum, Caroli Magni filius, Regum patruus, & Riboto Abbas Centulensis Caroli Magni ex filia nepos. Ebroinus autem Episcopus Pictaviensis & Archicapellanus Regis Caroli, Ragenarius Episcopus Ambianensis, & Lupus Abbas Fer-